

Веднага ще кръсна:
„Свалете!
Свалете!
По-скоро свалете
вжжето, злодеи!“

За него — Живота —
направилъ бихъ всичко. —
Летѣлъ бихъ
съсь пробна машина въ небето,
бихъ влѣзналъ въвъ взривна
ракета, самичъкъ,
бихъ търсилъ
въ простора
далечна
планета.

Но все пакъ ще чувствамъ
приятния гъделъ,
да гледамъ какъ
горе
небето синѣе.
Все пакъ ще чувствамъ
приятния гъделъ,
че още живѣя,
че още ще бжда.

Но ето, да кажемъ,
вий вземете, колко? —
пшеничено зърно
отъ моята вѣра,
бихъ ревналъ тогава,
бихъ ревналъ отъ болка,
като ранена
въ сърдцето пантера.